

Vis de primăvară

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Mi-au înflorit magnolii albe-n poartă
Și eu aștept să te transformi din floare
Într-un poem, s-aduci numai culoare
În viața mea, c-am fost uniți de soartă.

Cu tine-ncepe-un vis de primăvară
Și mi-aș dori să nu se mai termine,
Să mă transform din versuri în stamine,
Să-mi altoiesc aripile de ceară.

Petala ta, o dulce provocare,
În visul meu s-aprinde ca o hartă,
Când gust din ea, avid, precum din tartă,
Simt că mă-mbăt de farmec și savoare.

- Îți bat în geam cu degete de soare,
Pe brațe legăn însăși veșnicia,
Înmuguresc de dor, iar nostalgia
E-o lamă de cuțit. Tu știi cât doare

Absența ta? Prin primăveri eterne
Te-aș invita, iubite, când destinul
Mi-ar înflori pe buze ca rubinul
Carnal, dar inocent. Putem așterne

Frânturi de vers? De-or să-nverzească murii
Tu să urmezi cu pași de gând cărarea
Unde magnolii albe-și ning pudoarea,
Când eu te-aștept în mijlocul pădurii.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif